

Heitje voor een kwarweitje

Zaterdagmorgen. Er wordt aangebeld. Ik zwaai de deur open. Voor me staan drie jongens, gekleed in de groene Scouting-outfit.

Verwachtingsvolle blikken: "Goeiemorgen mevrouw. Een heitje voor een karweitje?"

Daar wil ik best aan meewerken. "Wat mogen jullie zoal doen?" informeer ik.

"Alles mevrouw" klinkt het kordaat.

"Zo, alles. En wat voor soort klusjes hebben jullie vandaag opgeknapt?"

Tot mijn grote verbazing hoor ik: "Nog niets. Wij hebben wel overal geld gekregen!"

Wat jammer; dat is toch eigenlijk niet de opzet van Heitje voor een karweitje. Daarom ga ik op zoek naar een geschikte taak.

Geamuseerd vraag ik of ze een eindje met onze hond willen gaan wandelen. Ja hoor, dat willen ze wel. Voorzichtig wordt er gepolst of het wel "een ruige" is.

"Oordeel zelf maar" is mijn antwoord. Max, de hond in kwestie, komt naar buiten stormen.

"Een labrador" is de enthousiaste reactie. Een wirwar van handen, benen en hondenpoten; de viervoeter wordt van alle kanten bekeken en geknuffeld. Goedgekeurd! Hij is ruig genoeg bevonden en mag met de Drie Musketers mee op pad. De stoet zet zich in beweging. "Een kwartiertje is lang genoeg" roep ik ze nog na. Zo'n twintig minuten later staan ze vrolijk weer op de stoep, een zwaar hijgende Max in hun kielzog. De tocht is blijkbaar naar ieders tevredenheid verlopen.

Dan volgt een belangrijk ritueel: DE BETALING. Ik bestudeer hun activiteitenlijst. De bedragen variëren van € 1,00 tot € 2,50 voor een heitje voor geen karweitje. Nou, ik ben heel tevreden over mijn hondenuitlaters. Ik beloon ze met € 5,00 en een stukje Milkyway. De hoofden dicht bij elkaar gestoken, wordt er druk overleg gevoerd over de verdeling van het fortuin. "Hartstikke bedankt mevrouw" Nog een laatste aai over Max' kop en weg zijn ze.

Lachend sluit ik de deur.

Annemiek Korsten